

Arrest

nr. 174 236 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 6 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Kameroens staatsburger bent, geboren op 29 oktober 1985 te Tombe. U verhuisden naar Kumba voor het werk van uw vader toen u nog een kind was. U woonde bij uw ouders, uw tweelingzus en uw jongere zus tot wanneer uw ouders op 5 februari 2008 overleden tijdens een aanval op jullie huis, u was toen 23 jaar. U werd tijdens die aanval verkracht en u geraakte hierdoor zwanger. U kreeg een zoon, Prince, geboren op 29 september 2008. Na de dood van uw ouders begon u dingen te verkopen om u en uw zussen te onderhouden. U begon voor Yvonne te werken die een café uitbaatte. Yvonne hielp u bovendien financieel bij de geboorte van uw zoon. Nadat Yvonne avances op u maakte, begon u ook een relatie met haar in 2010. Jullie hadden gedurende één jaar en twee maand een relatie. Deze werd verbroken nadat u Yvonne met een andere vrouw in bed aantrof.

U verbrak vervolgens het contact met haar. Na enkele maanden leerde u Beatrice kennen in een club. U begon uiteindelijk een relatie met haar en jullie waren gedurende vier jaar een koppel. Toen jullie na een nachtje stappen op 28 maart 2015 terug naar huis gingen en jullie beiden veel hadden gedronken, begonnen jullie elkaar te kussen achter een gebouw. Mensen in de buurt hadden jullie opgemerkt en jullie werden geslagen met kapotte flessen. Beatrice kreeg zo'n fles in haar nek waardoor ze zwaar gewond was. Ook u werd geslagen met kapotte flessen. De politie kwam er na een tijdje bij en deze brachten Yvonne naar het ziekenhuis. Daar overleed ze aan haar verwondingen op 28 maart 2015. U werd naar het politiekantoor gebracht. Daar verbleef u tot 6 april 2015. Die dag kon u ontsnappen nadat u seks moest hebben met een gevangenisbewaker. U ging onmiddellijk naar uw zus die u vervolgens geld gaf zodat u Kameroen kon verlaten. U ging diezelfde dag naar Guinee Buisseau en logeerde er bij een vriendin. Die kende een smokkelaar die voor u een Kameroens paspoort regelde en een visum voor Spanje. U vloog, samen met de smokkelaar naar Spanje. Daar besloot u om met hem door te reizen naar België nadat u onenigheid had met de personen waarbij u logeerde in Spanje. De man nam u mee naar België en hij zette u af aan het Noordstation te Brussel. U raakte uw paspoort kwijt doordat een meisje, bij wie u verbleef, het van u had afgenomen. U vroeg asiel aan op 11 mei 2015.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaart dat u lesbische bent en dat u in Kameroen werd vervolgd omwille van uw geaardheid. (zie gehoor CGVS, p 16)

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er enkele **opmerkelijke tegenstrijdigheden zijn tussen uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en uw gehoor bij het CGVS.** Zo verklaart u bij de DVZ dat uw toenmalige partner, Beatrice werd **geboren op 11 oktober 1985** en dat ze is **overleden op 30 maart 2015** (zie verklaring DVZ, vraag 15 b, ingevuld bij de DVZ op 26 mei 2015). Echter, tijdens uw gehoor bij het **CGVS** verklaart u aanvankelijk dat ze is **geboren op 20 mei 1985** (zie gehoor CGVS, p 7). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt of ze niet in oktober is geboren, zegt u dat ze op **27 maart 1985 is geboren** en dat ze op de **28ste is gestorven** (zie gehoor CGVS, p 8). Het feit dat u geen coherente verklaringen kan afleggen over de geboortedatum en de dag van overlijden van uw vriendin, waarmee u gedurende vier jaar een relatie had is een eerste negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien is het niet aannemelijk dat u zich bij de DVZ zou vergissen over de dag van haar overlijden. Immers op die dag begonnen uw beweerdde problemen waardoor u uw land van herkomst diende te verlaten. U verklaarde bij de DVZ dat **uw vriendin twee dagen na het incident is overleden** (zie vragenlijst CGVS, vraag 3.1, opgemaakt door de DVZ op 26/05/2015). Bovendien heeft u deze vragenlijst ontvangen en heeft u bij het begin van uw gehoor bij het CGVS verklaard dat u geen opmerkingen heeft bij het document. U verklaart dat u het heeft kunnen lezen met de hulp van uw sociaal assistent en u verklaart nadrukkelijk dat u er geen opmerkingen bij heeft (zie gehoor CGVS, p 3). **Uw post-factum verklaring dat ze u bij de DVZ niet goed zouden hebben begrepen (zie gehoor CGVS, p.8) en dat uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal niet correct zouden zijn weergegeven, stemmen niet overeen met uw verklaringen dat u de vragenlijst van het CGVS zou hebben nagelezen en dat u hierbij geen opmerkingen heeft.***

*Verder is het niet aannemelijk dat u zich **vergist in de geboortedatum van uw zoon.** Bij de DVZ verklaart u dat hij is geboren op **29 september 2008** (zie Verklaring DVZ, vraag 16, opgemaakt bij de DVZ op 26/05/2015). Tijdens het gehoor bij het **CGVS** verklaart u aanvankelijk dat hij op **29 september 2008 is geboren waarna u zich onmiddellijk herpakt en u excuseert en verklaart dat hij in 2009 is geboren.** U zegt vervolgens dat u het niet meer weet en dat het een slechte tijd was. Hierop vraagt de PO u opnieuw naar de geboortedatum van uw zoon waarop u 29 september 2009 antwoordt (zie gehoor CGVS, p 10-11). Het is niet aannemelijk dat u duidelijk weet dat uw ouders op 5 februari 2008 werden vermoord en dat u op dat moment werd verkracht en uiteindelijk ook zwanger werd door toedoen van deze verkrachting (zie gehoor CGVS, p 4 – 5) maar dat u niet meer weet dat uw zoon in datzelfde jaar - 2008- werd geboren maar het één jaar later situeert. Het getuigt van weinig doorleefdheid dat u dergelijke fout maakt.*

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te hebben en vervolging te hebben ondergaan omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS heeft trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Kameroen. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als lesbienne wel verwachten dat ze overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft.

Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt aangaande de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid.

U verklaart dat u zich niet meer aangetrokken voelde tot mannen nadat u verkracht werd in 2008, tijdens een overval waarbij uw ouders overleden. U verklaart verder dat u vond dat u iets anders moest vinden en dat u zich daarom op een vrouw zou concentreren. Wanneer de PO u vraagt of u dan bewust heeft gekozen om u op vrouwen te focussen zegt u van wel en dat u er tot op de dag van vandaag geen spijt van heeft. U verklaart dat het initieel niet makkelijk was om u te richten op vrouwen, maar dat u vond dat u het moest proberen (zie gehoor CGVS, p 16). Verder verklaart u dat u niet lesbisch zou zijn indien het incident met uw ouders niet zou zijn gebeurd. U verklaart dat homoseksualiteit niet 'iets van binnen is'. U verduidelijkt het door te stellen dat het binnen u is gekomen nadat u uw ouders op de grond zag liggen (zie gehoor CGVS, p 18). **De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan 'beslissen', en iets dat men kan 'worden'- toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan.** Homoseksualiteit veronderstelt immers geen theoretische, verstandelijke beslissing of keuze, doch een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor personen van hetzelfde geslacht.

U verklaart –herhaaldelijk- dat u homoseksualiteit als iets 'normaal' zag en dat u het nooit zag als iets slecht (zie gehoor CGVS, p 18, p 19, p 20, p 21, p 22). U verklaart dat u een lesbienne wilde zijn terwijl u ook aangeeft dat lesbiennes in Kameroen worden gezien als demonen (zie gehoor CGVS, p 19). Op geen enkel moment vertoont u enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – lesbienne-zijnde in Kameroen. U bent niet in staat om te getuigen van wat u dacht en wat er door u heen ging, en uw steeds uiterst beknopte uitleg –voor mij is het normaal- is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een lesbienne, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan. Hoewel er soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksualiteit bent – cultureel bepaald of niet- dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Kameroense, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, die u eigenlijk voorstelt als een weloverwogen keuze die u maakte, helemaal geen prangende vragen heeft gesteld en dat u dit prompt aanvaardde. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Zo maakt u, bij de toelichting van uw seksuele geaardheid, de vergelijking met het gegeven dat sommige mensen 'de bus' nemen en anderen 'te voet' gaan. Voor u is het 'normaal' dat u 'te voet' gaat (zie gehoor CGVS, p 19). Het is niet aannemelijk dat u homoseksualiteit op een dermate simplistische manier voorstelt in een homofobe maatschappij als de Kameroense. U houdt op geen enkel moment rekening met de problemen die uw 'keuze' teweeg kan brengen waardoor het om een zeer ongenueanceerde en ondoorleefde vergelijking gaat. Het feit dat u verder verklaart dat u 'niet blij' was en 'beschaamd' (zie gehoor CGVS, p 20) blijkt geenszins uit uw andere verklaringen.

Ook wanneer de PO peilt hoe u reageerde wanneer u zich begon te realiseren dat u zich tot vrouwen voelde aangetrokken, zegt u –opnieuw- dat het 'normaal' was voor u. Ook al dacht u toen al dat de mensen u gingen haten, toch bleef u het normaal vinden en geeft u geen verdere blijk van reflectie (zie gehoor CGVS, p 21). Wanneer de PO u vraagt of u uitsluitend dacht dat het iets 'normaals' was en of u geen verdere gedachten hieromtrent had, zegt u van niet. Wanneer de PO u vraagt of u niet in de war was, zegt u 'een beetje wel' maar benadrukt u verder dat het uw eigen weg was. Wanneer de PO u vervolgens confronteert met uw verklaringen dat u het normaal vindt maar dat u wel leefde in een homofob land, zegt u dat ze u zouden haten als ze het zouden weten, maar dat het voor u normaal was. Wanneer de PO u nogmaals confronteert met het feit dat u lesbische zou zijn in Kameroen, zegt u dat u het aan niemand had verteld. U verklaart zelfs dat u het heeft geaccepteerd om lesbische te zijn, ondanks uw religieuze opvoeding en de negatieve perceptie van de maatschappij jegens homoseksualiteit (zie gehoor CGVS, p 21-22). **U haalt nergens gevoelens van twijfel, onzekerheid of schaamte aan die nochtans mogen verwacht worden in een homofobe maatschappij als de Kameroense waar er een groot taboe rust op homoseksualiteit en waar de norm een relatie**

tussen een man en een vrouw is. U haalt slechts gevoelens van twijfel, onzekerheid en angst aan, wanneer de PO u er nadrukkelijk naar vraagt.

Afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie, kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen wat betreft uw homoseksuele relatie met Beatrice, waarmee u sinds 2011 een relatie had (zie gehoor CGVS, p 7), eveneens niet weet te overtuigen. U verklaart dat ze voetbalde en dat ze met een vrouw moest slapen om een plekje in het voetbalteam te blijven krijgen. U maakt duidelijk dat het voor Beatrice een keuze was om lesbienne te zijn en zodoende te kunnen blijven voetballen. U zegt verder dat ze het beter vond om 'te slapen' met vrouwen omdat ze zo niet zwanger kon worden (zie gehoor CGVS, p 28). **Ook hier stelt u homoseksualiteit als een theoretische, verstandelijke keuze voor en geen aangeboren voorkeur en voorliefde voor iemand van hetzelfde geslacht.** Het is eveneens zeer opmerkelijk dat u verklaart dat u plannen maakte om te trouwen als het gelegaliseerd zou worden in het land (zie gehoor CGVS, p 31). Het is zeer opmerkelijk dat jullie binnen de homofobe context, waar er helemaal geen sprake is van legalisatie van een homohuwelijk maar waar, zoals u zelf aangeeft, een gevangenisstraf van 6 maand tot 5 jaar en een boete van 20.000 tot 200.000 francs staat volgens code 347 (zie gehoor CGVS, p 29). U verklaart dat Beatrice zeer sportief was (zie gehoor CGVS, p 29) en dat u ook alles wat met sport te maken heeft volgde (zie gehoor CGVS, p 32). Binnen deze context is het niet aannemelijk dat u niet weet wie **Thierry Essamba** is (zie gehoor CGVS, p 30). **Indien u en uw vriendin daadwerkelijk een grote interesse zouden hebben voor sport en indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, kan van u verwacht worden dat u op de hoogte bent dat deze atleet in mei 2014 uit het Kameroense atletiekteam werd gezet omwille van zijn homoseksuele geaardheid** (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Verder dient te worden opgemerkt dat u, binnen uw vermeende homoseksuele relatie, zeer onvoorzichtig en roekeloos gedrag vertoonde, binnen de homofobe context van Kameroen. U verklaart dat jullie in het openbaar geen handen konden vasthouden (zie gehoor CGVS, p 31) of konden kussen omdat dit te riskant is om betrapt te worden (zie gehoor CGVS, p 22). Binnen de gegeven context is het dan ook helemaal niet geloofwaardig dat jullie na een avond stappen besluiten om op straat te kussen (zie gehoor CGVS, p 12). U verklaart dat jullie beiden gedronken hadden en dat Beatrice vroeg om te zoenen. U geeft aan dat u zei dat het niet kon en dat jullie vervolgens achter een leegstaand gebouw begonnen te kussen. U verklaart dat u zo dronken was dat u uzelf niet meer kon verstaan maar ondanks deze zwaar benevelde toestand wist u dat u niet op straat moest kussen en zochten jullie een 'veiligere plek' (zie gehoor CGVS, p 25). **Het is helemaal niet aannemelijk dat u dergelijk risicogedrag zou hebben gesteld. Het draagt uitsluitend bij tot het hierboven reeds vastgestelde volkomen ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen homoseksueel te zijn, een homoseksuele relatie te hebben gehad en omwille hiervan problemen te hebben ondervonden in Kameroen.**

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. U legt een medisch attest voor, opgemaakt op 2 februari 2016 te Grâce-Hollogne door Dr. Fortin (S.) alsook foto's waaruit blijkt dat u meerdere littekens heeft. Dit attest doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in het attest beschreven letsels niet kan worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht. Zoals uit het attest zelf blijkt heeft u verklaard dat u de verwondingen op uw arm zou hebben opgelopen door slagen met gebroken flessen en de verwondingen op uw knieën door wrijving nadat u was gevallen omdat u werd geduwd. De arts doet uitsluitend vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak en omstandigheden van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen.

Verder legt u meerdere foto's voor waarop u te zien bent met leden van een holebi organisatie. De door u voorgelegde vier foto's betreffen momentopnames waarvan de omstandigheden niet kunnen worden nagegaan. Bovendien kan uw homoseksualiteit niet als bewezen worden geacht omdat u op een foto staat met leden van een holebi organisatie of omdat u een lidkaart heeft van Alliage, maison arc-en-ciel, een holebi organisatie, en omdat u verschillende brieven kan voorleggen waarin de maandelijkse activiteiten van de organisatie worden voorgesteld, of omdat u heeft deelgenomen aan een studiedag voor holebi asielzoekers in België op 9 januari 2016. Deze documenten bevestigen alleen maar uw aanwezigheid tijdens bepaalde activiteiten van verenigingen ter verdediging van homoseksuelen maar ze zijn echter niet van dien aard dat ze een seksuele geaardheid bewijzen. Verder legt u een foto voor van uw zoon en van uzelf, waarvan u verklaart dat ze door uw zus werden opgestuurd.

U legt ook een foto voor van u en uw vermeende vriendin Beatrice. Echter, uit deze foto kan niet worden opgemaakt dat jullie een homoseksuele relatie hadden. Bovendien betreft het een privé-foto waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden. Ook aan de brief van uw zus kan geen bewijskracht gegeven worden daar deze opgesteld werd door een privé-persoon en de inhoud ervan niet kan geverifieerd worden. Daarbij dient verder te worden opgemerkt dat uw zus, ondanks dat ze op de hoogte is van uw relatie met Beatrice, en ondanks de problemen die ze momenteel zou hebben omwille van uw geaardheid, nog steeds zeer liefdevol haar brief afsluit. U legt tevens een attest voor, opgemaakt door Isabelle (T.), directeur van het centrum CARDA – een centrum voor asielzoekers die te kampen hebben met mentale problemen en die een psychologische omkadering aanbiedt waaruit blijkt dat u werd opgevolgd. Echter uit het attest blijkt niet met welke problemen u te maken heeft en wat er –mogelijks- de oorzaak zou kunnen zijn voor deze problemen. U legt verder een artikel voor (bron: ongekend) waaruit blijkt dat de katholieke kerk homoseksualiteit niet aanvaard. Tot slot legt u een originele –vervallen- Kameroense identiteitskaart voor, uitgegeven op 14 april 2005 en geldig tot 14 april 2015. Er is dan ook geen twijfel over uw Kameroense nationaliteit. Het feit dat u bij de DVZ en het CGVS een andere geboortedatum gaf, namelijk 29/10/1985 in plaats van de op uw identiteitskaart vermelde geboortedatum (27/10/1985) roept echter bijkomende vragen op bij de waarachtigheid van uw asielrelaas.

De verklaringen met betrekking tot de daden die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar uw land hebben het CGVS niet kunnen overtuigen voor wat het bestaan van een risico voor u in geval van terugkeer betreft omdat ze niet geloofwaardig werden geacht.

In het onderhavige geval, wijst het onderzoek niet uit dat er in uw hoofde in geval van terugkeer naar uw land een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

Na rekening te hebben gehouden met alle elementen van uw profiel en de door u neergelegde documenten, kan redelijkerwijs besloten worden dat er geen risico bestaat dat u vervolgd zal worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst of dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat in uw hoofde zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Waar haar verweten wordt dat zij zich vergiste over de geboortedatum van haar partner en haar zoon, is het voor verzoekster niet duidelijk waar verweerder naartoe wil. Hieruit blijkt slechts dat zij in het algemeen niet goed is in het onthouden van datums (hetgeen trouwens een typisch Afrikaans kenmerk is). Verzoekster verwijt verweerder een gebrek aan inlevingsvermogen en aan kennis over wat in Afrika relevant is.

Verzoeker wijst op enkele van haar verklaringen tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS). Verweerder begreep haar verkeerd. Zij gaf te kennen dat zij nooit echt graag mannen heeft gehad. Zij worstelde met haar identiteit en de verkrachting was de druppel. “*De neutrale tot negatieve houding die ze voorheen had tegenover mannen is toen eerder omgeslagen in een soort afkeer*”. Ook diende zij toen met haar ouders geen rekening meer te houden. De keuze die verzoekster maakte was aldus niet om lesbisch te zijn doch wel om haar geaardheid te beleven. Deze belangrijke nuance maakt verweerder niet. Verzoekster stelt voorts meermaals blijkt te hebben gegeven van aanvankelijke schaamte over haar geaardheid. Zij begon deze slechts gradueel te aanvaarden na haar verkrachting, toen haar afkeer van mannen de overhand haalde. Verzoekster weet dat haar geaardheid ingaat tegen de bijbel doch beseft dat zij er zelf niets aan kan doen. Bovendien wist zij goed welke straffen haar te wachten staan bij een terugkeer naar Kameroen en hoe de maatschappij haar aldaar zou behandelen. Daarenboven kon verzoekster heel wat bekende holebi's en mensen die voor holebi's opkomen opnoemen. Verweerder ging dus wel heel selectief tewerk bij de appreciatie van de geaardheid van verzoekster.

Ook de medische attesten worden zonder meer terzijde geschoven.

2.1.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten ingevolge de problemen die zij samen met haar partner Beatrice zou hebben gekend naar aanleiding van hun lesbische geaardheid en relatie.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

*“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er enkele **opmerkelijke tegenstrijdigheden zijn tussen uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en uw gehoor bij het CGVS. Zo verklaart u bij de DVZ dat uw toenmalige partner, Beatrice werd geboren op 11 oktober 1985 en dat ze is overleden op 30 maart 2015 (zie verklaring DVZ, vraag 15 b, ingevuld bij de DVZ op 26 mei 2015). Echter, tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaart u aanvankelijk dat ze is geboren op 20 mei 1985 (zie gehoor CGVS, p 7). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt of ze niet in oktober is geboren, zegt u dat ze op 27 maart 1985 is geboren en dat ze op de 28ste is gestorven (zie gehoor CGVS, p 8). Het feit dat u geen coherente verklaringen kan afleggen over de geboortedatum en de dag van overlijden van uw vriendin, waarmee u gedurende vier jaar een relatie had is een eerste negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien is het niet aannemelijk dat u zich bij de DVZ zou vergissen over de dag van haar overlijden. Immers op die dag begonnen uw beweerdde problemen waardoor u uw land van herkomst diende te verlaten. U verklaarde bij de DVZ dat uw vriendin twee dagen na het incident is overleden (zie vragenlijst CGVS, vraag 3.1, opgemaakt door de DVZ op 26/05/2015). Bovendien heeft u deze vragenlijst ontvangen en heeft u bij het begin van uw gehoor bij het CGVS verklaard dat u geen opmerkingen heeft bij het document. U verklaart dat u het heeft kunnen lezen met de hulp van uw sociaal assistent en u verklaart nadrukkelijk dat u er geen opmerkingen bij heeft (zie gehoor CGVS, p 3). Uw post-factum verklaring dat ze u bij de DVZ niet goed zouden hebben begrepen (zie gehoor CGVS, p.8) en dat uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal niet correct zouden zijn weergegeven, stemmen niet overeen met uw verklaringen dat u de vragenlijst van het CGVS zou hebben nagelezen en dat u hierbij geen opmerkingen heeft.***

Verder is het niet aannemelijk dat u zich vergist in de geboortedatum van uw zoon. Bij de DVZ verklaart u dat hij is geboren op 29 september 2008 (zie Verklaring DVZ, vraag 16, opgemaakt bij de DVZ op 26/05/2015). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaart u aanvankelijk dat hij op 29 september 2008 is geboren waarna u zich onmiddellijk herpakt en u excuseert en verklaart dat hij in 2009 is geboren. U zegt vervolgens dat u het niet meer weet en dat het een slechte tijd was. Hierop vraagt de PO u opnieuw naar de geboortedatum van uw zoon waarop u 29 september 2009 antwoordt (zie gehoor CGVS, p 10-11). Het is niet aannemelijk dat u duidelijk weet dat uw ouders op 5 februari 2008 werden vermoord en dat u op dat moment werd verkracht en uiteindelijk ook zwanger werd door toedoen van deze verkrachting (zie gehoor CGVS, p 4 – 5) maar dat u niet meer weet dat uw zoon in datzelfde jaar - 2008- werd geboren maar het één jaar later situeert. Het getuigt van weinig doorleefdheid dat u dergelijke fout maakt.”

Verzoekster slaagt er niet in de voormelde motieven te ontcrachten. Zij beweert *post factum* dat zij in het algemeen niet goed is met datums en schrijft dit toe aan de Afrikaanse cultuur. Vooreerst kan worden opgemerkt dat zij haar beweringen in dit kader op generlei wijze staft of onderbouwt. Het was voorts hoe dan ook geenszins onredelijk om van verzoekster, die overigens tot het vierde jaar middelbaar naar school ging (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11), te verwachten dat zij de voormelde, voor haar asielrelaas en haar verdere leven cruciale datums op een correcte, coherente en doorleefde wijze in de tijd zou kunnen situeren. Verzoekster maakte bovendien nooit eerder melding van het gegeven dat zij – al dan niet ingevolge de Afrikaanse cultuur – dermate slecht met datums zou zijn dat zij niet bij machte mocht worden geacht om te antwoorden op de gestelde vragen. Indien dit zo was, mocht worden verwacht dat zij dit zou hebben aangehaald in plaats van steeds eenvoudigweg te antwoorden op deze vragen.

Zij deed dit echter niet en maakte hiervan zelfs geen melding wanneer zij bij het CGVS op haar eerdere verklaringen bij de DVZ werd gewezen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8). Het is aldus niet ernstig om heden voor te houden dat verzoekster de juiste datums eigenlijk niet kende omdat zij in het algemeen niet goed zou zijn in het onthouden van datums.

Verder legde verzoekster bevreemdende verklaringen af omtrent de ontdekking en de beleving van haar voorgehouden lesbische geaardheid. Zo wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

*“U verklaart dat u zich niet meer aangetrokken voelde tot mannen nadat u verkracht werd in 2008, tijdens een overval waarbij uw ouders overleden. U verklaart verder dat u vond dat u iets anders moest vinden en dat u zich daarom op een vrouw zou concentreren. Wanneer de PO u vraagt of u dan bewust heeft gekozen om u op vrouwen te focussen zegt u van wel en dat u er tot op de dag van vandaag geen spijt van heeft. U verklaart dat het initieel niet makkelijk was om u te richten op vrouwen, maar dat u vond dat u het moest proberen (zie gehoor CGVS, p 16). Verder verklaart u dat u niet lesbisch zou zijn indien het incident met uw ouders niet zou zijn gebeurd. U verklaart dat homoseksualiteit niet ‘iets van binnen is’. U verduidelijkt het door te stellen dat het binnen u is gekomen nadat u uw ouders op de grond zag liggen (zie gehoor CGVS, p 18). **De manier waarop u homoseksualiteit voorstelt – als iets dat men kan overwegen, waartoe men kan ‘beslissen’, en iets dat men kan ‘worden’- toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als homoseksueel aan. Homoseksualiteit veronderstelt immers geen theoretische, verstandelijke beslissing of keuze, doch een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor personen van hetzelfde geslacht.**”*

Uit de voormelde verklaringen blijkt duidelijk dat verzoekster haar geaardheid voorstelde als iets waarover men kan beslissen, iets wat men kan ‘proberen’ en iets dat men kan ‘worden’. Dat verzoekster van deze zienswijze is, blijkt tevens uit het onderhavige verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.8). Zo vestigt zij de nadruk op de verklaring dat zij door de ruzie tussen haar ouders niet meer met een man wilde trouwen. Tevens vestigt zij de nadruk op de verklaring dat zij zonder het overlijden van haar ouders geen relatie was aangegaan met een vrouw. Verder stelt zij dat zij mannen haatte en besloot dat zij liever zonder man zou zijn sedert de dag dat haar vader haar moeder buiten bewustzijn sloeg. Verder herhaalt zij dat zij na de verkrachting besloot om bij een vrouw te zijn en niet bij een man, alsmede dat zij niet met een man kan zijn naar aanleiding van alles wat er gebeurde toen zij werd verkracht. Aldus laat verzoekster andermaal blijken dat zij haar geaardheid niet ziet als inherent aan haar persoon doch wel als iets waartoe zij besloot en waarvoor zij koos.

Voorts wordt in de bestreden beslissing inzake verzoeksters geaardheid gemotiveerd:

“U verklaart –herhaaldelijk- dat u homoseksualiteit als iets ‘normaal’ zag en dat u het nooit zag als iets slecht (zie gehoor CGVS, p 18, p 19, p 20, p 21, p 22). U verklaart dat u een lesbienne wilde zijn terwijl u ook aangeeft dat lesbiennes in Kameroen worden gezien als demonen (zie gehoor CGVS, p 19). Op geen enkel moment vertoont u enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – lesbienne-zijnde in Kameroen. U bent niet in staat om te getuigen van wat u dacht en wat er door u heen ging, en uw steeds uiterst beknopte uitleg –voor mij is het normaal- is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een lesbienne, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en de manifest vijandige perceptie ervan. Hoewel er soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksualiteit bent – cultureel bepaald of niet- dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Kameroense, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw homoseksuele geaardheid, die u eigenlijk voorstelt als een weloverwogen keuze die u maakte, helemaal geen prangende vragen heeft gesteld en dat u dit prompt aanvaardde. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Zo maakt u, bij de toelichting van uw seksuele geaardheid, de vergelijking met het gegeven dat sommige mensen ‘de bus’ nemen en anderen ‘te voet’ gaan. Voor u is het ‘normaal’ dat u ‘te voet’ gaat (zie gehoor CGVS, p 19). Het is niet aannemelijk dat u homoseksualiteit op een dermate simplistische manier voorstelt in een homofobe maatschappij als de Kameroense.

U houdt op geen enkel moment rekening met de problemen die uw 'keuze' teweeg kan brengen waardoor het om een zeer ongenueanceerde en ondoorleefde vergelijking gaat. Het feit dat u verder verklaart dat u 'niet blij' was en 'beschaamd' (zie gehoor CGVS, p 20) blijkt geenszins uit uw andere verklaringen.

*Ook wanneer de PO peilt hoe u reageerde wanneer u zich begon te realiseren dat u zich tot vrouwen voelde aangetrokken, zegt u –opnieuw- dat het 'normaal' was voor u. Ook al dacht u toen al dat de mensen u gingen haten, toch bleef u het normaal vinden en geeft u geen verdere blijk van reflectie (zie gehoor CGVS, p 21). Wanneer de PO u vraagt of u uitsluitend dacht dat het iets 'normaals' was en of u geen verdere gedachten hieromtrent had, zegt u van niet. Wanneer de PO u vraagt of u niet in de war was, zegt u 'een beetje wel' maar benadrukt u verder dat het uw eigen weg was. Wanneer de PO u vervolgens confronteert met uw verklaringen dat u het normaal vindt maar dat u wel leefde in een homofob land, zegt u dat ze u zouden haten als ze het zouden weten, maar dat het voor u normaal was. Wanneer de PO u nogmaals confronteert met het feit dat u lesbische zou zijn in Kameroen, zegt u dat u het aan niemand had verteld. U verklaart zelfs dat u het heeft geaccepteerd om lesbische te zijn, ondanks uw religieuze opvoeding en de negatieve perceptie van de maatschappij jegens homoseksualiteit (zie gehoor CGVS, p 21-22). **U haalt nergens gevoelens van twijfel, onzekerheid of schaamte aan die nochtans mogen verwacht worden in een homofobe maatschappij als de Kameroense waar er een groot taboe rust op homoseksualiteit en waar de norm een relatie tussen een man en een vrouw is. U haalt slechts gevoelens van twijfel, onzekerheid en angst aan, wanneer de PO u er nadrukkelijk naar vraagt.**"*

Verzoekster beperkt zich tot een loutere herhaling van enkele van haar eerdere verklaringen bij het CGVS. Deze loutere herhaling is geenszins dienstig om afbreuk te doen aan de voorgaande, dienaangaande gedane vaststellingen. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze niet dienstig worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

Verzoekster laat de bestreden beslissing daarenboven volledig ongemoeid waar gesteld wordt:

"Afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie, kan nog opgemerkt worden dat uw verklaringen wat betreft uw homoseksuele relatie met Beatrice, waarmee u sinds 2011 een relatie had (zie gehoor CGVS, p 7), eveneens niet weet te overtuigen. U verklaart dat ze voetbalde en dat ze met een vrouw moest slapen om een plekje in het voetbalteam te blijven krijgen. U maakt duidelijk dat het voor Beatrice een keuze was om lesbienne te zijn en zodoende te kunnen blijven voetballen. U zegt verder dat ze het beter vond om 'te slapen' met vrouwen omdat ze zo niet zwanger kon worden (zie gehoor CGVS, p 28). Ook hier stelt u homoseksualiteit als een theoretische, verstandelijke keuze voor en geen aangeboren voorkeur en voorliefde voor iemand van hetzelfde geslacht. Het is eveneens zeer opmerkelijk dat u verklaart dat u plannen maakte om te trouwen als het gelegaliseerd zou worden in het land (zie gehoor CGVS, p 31). Het is zeer opmerkelijk dat jullie binnen de homofobe context, waar er helemaal geen sprake is van legalisatie van een homohuwelijk maar waar, zoals u zelf aangeeft, een gevangenisstraf van 6 maand tot 5 jaar en een boete van 20.000 tot 200.000 francs staat volgens code 347 (zie gehoor CGVS, p 29). U verklaart dat Beatrice zeer sportief was (zie gehoor CGVS, p 29) en dat u ook alles wat met sport te maken heeft volgde (zie gehoor CGVS, p 32). Binnen deze context is het niet aannemelijk dat u niet weet wie Thierry Essamba is (zie gehoor CGVS, p 30). Indien u en uw vriendin daadwerkelijk een grote interesse zouden hebben voor sport en indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, kan van u verwacht worden dat u op de hoogte bent dat deze atleet in mei 2014 uit het Kameroense atletiekteam werd gezet omwille van zijn homoseksuele geaardheid (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier)."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Evenmin voert verzoekster ook maar één concreet en dienstig argument aan waar in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt:

"Verder dient te worden opgemerkt dat u, binnen uw vermeende homoseksuele relatie, zeer onvoorzichtig en roekeloos gedrag vertoonde, binnen de homofobe context van Kameroen. U verklaart dat jullie in het openbaar geen handen konden vasthouden (zie gehoor CGVS, p 31) of konden kussen omdat dit te riskant is om betrappt te worden (zie gehoor CGVS, p 22). Binnen de gegeven context is het dan ook helemaal niet geloofwaardig dat jullie na een avond stappen besluiten om op straat te kussen (zie gehoor CGVS, p 12). U verklaart dat jullie beiden gedronken hadden en dat Beatrice vroeg om te zoenen.

*U geeft aan dat u zei dat het niet kon en dat jullie vervolgens achter een leegstaand gebouw begonnen te kussen. U verklaart dat u zo dronken was dat u uzelf niet meer kon verstaan maar ondanks deze zwaar benevelde toestand wist u dat u niet op straat moest kussen en zochten jullie een 'veiligere plek' (zie gehoor CGVS, p 25). **Het is helemaal niet aannemelijk dat u dergelijk risicogedrag zou hebben gesteld. Het draagt uitsluitend bij tot het hierboven reeds vastgestelde volkomen ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen homoseksueel te zijn, een homoseksuele relatie te hebben gehad en omwille hiervan problemen te hebben ondervonden in Kameroen.***

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Zij worden aldus door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid, relatie en problemen.

De door verzoekster neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen luiden als volgt:

"De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. U legt een medisch attest voor, opgemaakt op 2 februari 2016 te Grâce-Hollogne door Dr. Fortin (S.) alsook foto's waaruit blijkt dat u meerdere littekens heeft. Dit attest doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in het attest beschreven letsels niet kan worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht. Zoals uit het attest zelf blijkt heeft u verklaard dat u de verwondingen op uw arm zou hebben opgelopen door slagen met gebroken flessen en de verwondingen op uw knieën door wrijving nadat u was gevallen omdat u werd geduwd. De arts doet uitsluitend vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak en omstandigheden van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen.

Verder legt u meerdere foto's voor waarop u te zien bent met leden van een holebi organisatie. De door u voorgelegde vier foto's betreffen momentopnames waarvan de omstandigheden niet kunnen worden nagegaan. Bovendien kan uw homoseksualiteit niet als bewezen worden geacht omdat u op een foto staat met leden van een holebi organisatie of omdat u een lidkaart heeft van Alliage, maison arc-en-ciel, een holebi organisatie, en omdat u verschillende brieven kan voorleggen waarin de maandelijkse activiteiten van de organisatie worden voorgesteld, of omdat u heeft deelgenomen aan een studiedag voor holebi asielzoekers in België op 9 januari 2016. Deze documenten bevestigen alleen maar uw aanwezigheid tijdens bepaalde activiteiten van verenigingen ter verdediging van homoseksuelen maar ze zijn echter niet van dien aard dat ze een seksuele geaardheid bewijzen. Verder legt u een foto voor van uw zoon en van uzelf, waarvan u verklaart dat ze door uw zus werden opgestuurd. U legt ook een foto voor van u en uw vermeende vriendin Beatrice. Echter, uit deze foto kan niet worden opgemaakt dat jullie een homoseksuele relatie hadden. Bovendien betreft het een privé-foto waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden. Ook aan de brief van uw zus kan geen bewijskracht gegeven worden daar deze opgesteld werd door een privé-persoon en de inhoud ervan niet kan geverifieerd worden. Daarbij dient verder te worden opgemerkt dat uw zus, ondanks dat ze op de hoogte is van uw relatie met Beatrice, en ondanks de problemen die ze momenteel zou hebben omwille van uw geaardheid, nog steeds zeer liefdevol haar brief afsluit. U legt tevens een attest voor, opgemaakt door Isabelle (T.), directeur van het centrum CARDA – een centrum voor asielzoekers die te kampen hebben met mentale problemen en die een psychologische omkadering aanbiedt waaruit blijkt dat u werd opgevolgd. Echter uit het attest blijkt niet met welke problemen u te maken heeft en wat er –mogelijk- de oorzaak zou kunnen zijn voor deze problemen. U legt verder een artikel voor (bron: ongekend) waaruit blijkt dat de katholieke kerk homoseksualiteit niet aanvaard. Tot slot legt u een originele –vervallen- Kameroense identiteitskaart voor, uitgegeven op 14 april 2005 en geldig tot 14 april 2015. Er is dan ook geen twijfel over uw Kameroense nationaliteit. Het feit dat u bij de DVZ en het CGVS een andere geboortedatum gaf, namelijk 29/10/1985 in plaats van de op uw identiteitskaart vermelde geboortedatum (27/10/1985) roept echter bijkomende vragen op bij de waarachtigheid van uw asielrelaas."

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Dat de medische attesten zonder meer ter zijde zouden zijn geschoven, vormt immers een loutere miskenning van de voormelde motieven dienaangaande en voor het overige laat verzoekster de voormelde motieven volledig ongemeoid.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan haar asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

W. MULS